

Υπόθεση T-188/99

Euroalliages

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ντάμπινγκ — Απόφαση περατώνουσα επανεξέταση μέτρων
των οποίων επέκειτο η λήξη — Προσφυγή ακυρώσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 20ής Ιου-
νίου 2001 . . . . . Π - 1761

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Προσφυγή στρεφόμενη κατά αποφά-
σεως περατώνουσας τη διαδικασία επανεξετάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ των οποίων
επέκειτο η λήξη
(Άρθρα 231 ΕΚ και 233 ΕΚ· κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 2)*

Π - 1757

2. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη — Διατήρηση μέτρου αντιντάμπινγκ — Προϋποθέσεις — Συνέχιση ή επανεμφάνιση της ζημίας — Κριτήρια εκτιμήσεως — Ύπαρξη πιθανότητας συνεχίσεως ή επανεμφάνισης της ζημίας
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 2, εδ. 1)
3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη — Εξουσία εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 2)
4. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως — Έναρξη — Προϋποθέσεις — Επαρκή αποδεικτικά στοιχεία — Προβλεπόμενη περίπτωση — Διάκριση από τις προϋποθέσεις που δικαιολογούν διατήρηση μέτρων αντιντάμπινγκ
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 2)
5. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη — Έρευνα — Λήψη υπόψη πληροφοριών που αφορούν περίοδο μεταγενέστερη της περιόδου έρευνας προς δικαιολόγηση της διατήρησεως μέτρου αντιντάμπινγκ — Αποκλείεται
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρα 6 § 1 και 11 § § 2 και 5)

1. Προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή μόνον εφόσον ο προσφεύγων έχει συμφέρον από την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της πράξεως αυτής είναι ικανή από μόνη της να έχει έννομες συνέπειες.

γωγής εκπροσωπουσών την κοινοτική βιομηχανία.

(βλ. σκέψεις 26-29)

Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση ακυρώσεως πράξεως περατώνουσας τη διαδικασία επανεξετάσεως, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96, μέτρων αντιντάμπινγκ των οποίων επέκειτο η λήξη, η οποία κινήθηκε κατόπιν αιτήσεως ενώσεως επιχειρήσεων παρα-

2. Από το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 προκύπτει, αφενός, ότι η διατήρηση σε ισχύ ενός μέτρου εξαρτάται από το αποτέλεσμα της εκτιμήσεως των συνεπειών που θα είχε η λήξη της ισχύος του, δηλαδή από μια πρόβλεψη βάσει υποθέσεων σχετικά με τις μελλοντικές εξελίξεις της καταστάσεως της σχετικής αγοράς. Αφετέρου, προκύπτει ότι απλή δυνατότητα

συνεχίσεως ή επανεμφανίσεως της ζημίας δεν αρκεί να δικαιολογήσει τη διατήρηση σε ισχύ ενός μέτρου, δεδομένου ότι αυτή εξαρτάται από την απόδειξη του ενδεχομένου συνεχίσεως ή επανεμφανίσεως της ζημίας. Δεν απαιτείται να αποδειχθεί η συνέχιση ή η επανεμφάνιση της ζημίας, αλλά απλώς η ύπαρξη σχετικής πιθανότητας.

(βλ. σκέψεις 42, 44)

3. Στο πλαίσιο διαδικασίας επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96, η εξέταση της πιθανότητας επανεμφανίσεως της ζημίας μετά από τη λήξη των ληφθέντων μέτρων προϋποθέτει την εκτίμηση σύνθετων οικονομικών ζητημάτων για τα οποία τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει, επομένως, να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν χώρησε ούτε προόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας.

(βλ. σκέψη 46)

4. Οι προϋποθέσεις κινήσεως της διαδικασίας επανεξετάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ των οποίων επέκειτο η λήξη δεν πρέπει να συγχέονται με τις προϋποθέσεις που δικαιολογούν τη διατήρηση σε ισχύ μέτρων αντιντάμπινγκ. Από την όλη οικονομία του άρθρου 11, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 προκύπτει ότι αρκεί, όσον αφορά την έναρξη επανεξετάσεως, η υποβαλλόμενη εξ ονόματος της κοινοτικής βιομηχανίας αίτηση να θεμελιώνεται με αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ άλλων από την ύπαρξη μιας από τις τρεις περιπτώσεις που απαριθμούνται στη δεύτερη φράση του δευτέρου εδαφίου. Εντούτοις, οι τρεις αυτές περιπτώσεις δεν συνιστούν, αυτές καθ' εαυτές, κριτήρια εκτιμήσεως της πιθανότητας επανεμφανίσεως της ζημίας κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου του άρθρου 11, παράγραφος 2.

Όσον αφορά την πρώτη περίπτωση, η επανεξέταση πρέπει να γίνεται βάσει επαρκών αποδεικτικών στοιχείων σχετικών με τη συνέχιση του ντάμπινγκ και της ζημίας, χωρίς να απαιτείται να έχει ήδη αποδειχθεί αυτή η συνέχιση. Εντούτοις, η ύπαρξη τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων δεν μπορεί να προδικάζει το πόρισμα της επανεξετάσεως. Όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση, επιβάλλεται, ασφαλώς, να χωρήσει επανεξέταση στην περίπτωση που η αίτηση περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η άρση της ζημίας οφείλεται πλήρως ή μερικώς στην ύπαρξη των μέτρων. Εντούτοις, αυτή καθ' εαυτή η άρση δεν δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι είναι πιθανή η επανεμφάνιση της ζημίας σε

περίπτωση λήξεως της ισχύος των μέτρων. Η τρίτη περίπτωση αφορά ρητώς την πιθανότητα νέων επιζητήσεων πρακτικών ντάμπινγκ. Εντούτοις, δεν απαιτείται, προκειμένου να χωρήσει επανεξέταση, να αποδειχθεί πράγματι η κατάσταση των εξαγωγέων και οι όροι της αγοράς που καθιστούν πιθανή μια επανεμφάνιση του ντάμπινγκ και της ζημίας. Η αίτηση επανεξετάσεως πρέπει απλώς να περιέχει αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν σχετική έρευνα. Αντιθέτως, όσον αφορά τη διατήρηση σε ισχύ των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, πρέπει να έχουν αποδειχθεί, βάσει των πορισμάτων μιας έρευνας, οι περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει η σχετική πιθανότητα.

(βλ. σκέψεις 51-56)

5. Ο κανόνας που τίθεται με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96, κατά τον οποίο οι πληροφορίες οι σχετικές με περίοδο μεταγενέστερη της περιόδου έρευνας κατά κανόνα δεν λαμβάνονται υπόψη εφαρμόζεται επίσης και σχετικά

με τις έρευνες επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη.

Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού εξαρτά τη διατήρηση σε ισχύ μέτρων προστασίας, μετά την πάροδο της πενταετούς περιόδου, από την προϋπόθεση ότι τα πραγματικά στοιχεία από τα οποία συνάγεται πιθανότητα επανεμφάνισης της ζημίας έχουν διαπιστωθεί κατόπιν έρευνας διεξαχθείσας σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό. Αντιθέτως, στην περίπτωση που τα πορίσματα μιας τέτοιας έρευνας δεν είναι επαρκή ώστε να δικαιολογήσουν διατήρηση σε ισχύ δασμών αντιντάμπινγκ, ο βασικός κανονισμός προβλέπει τη λήξη τους. Αυτό σημαίνει ότι στοιχεία μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη υπέρ της διατηρήσεως σε ισχύ μέτρων αντιντάμπινγκ.

(βλ. σκέψεις 74, 76-77)